

ИДЕЈНИ ПРОЈЕКТИ НЕНАСИЛНОГ ПРЕОБРАЖЕЊА БАЛКАНА, ЕВРОПЕ И СВЕТА – БРАНА ПРОТИВ ТРЕЋЕГ СВЕТСКОГ РАТА

Миротворни пројекти представљени у књизи „Геополитичким путем Светосавља, идејни пројекти ненасилног преображења Балкана, Европе и света“ најављују и иницирају могућности нове ренесансе човечанства које ће спознати и признавати своје различитости у религији, нацији и култури. Иако је насиље као конститутивни елемент цивилизације присутно најмање трипо миленијума од Тројанског рата до данас, аутор пројеката, у виду конкретних урбанистичко-архитектонских цртежа, 3Д модела, предмера и предрачуна, заговара идеју да у простору у коме се дешавају конфликти и ратови има места за све његове становнике, тј. да простор може да нас све, под одређеним условима хармонизације интереса и међусобног признавања и поштовања, угости и мири а не да нас дели, завађа и супротставља једне другима.

Ако је Бог, по Библијском предању, створио свет, биљке, животиње а на крају човека и жену, Адама и Еву и

предао им своје створено дело и сва своја створења на именовање и управљање како смо се толико помирили са изгнанством из Раја, са Каиновим братоубиством Авеља и са зидањем Вавилонске куле? Зашто смо толико одступили и стално одступамо од Мануовог, Заратустриног и Мојсијевог завештања и закона? Зашто одступамо и од учења Божијег сина, Исуса Христа и од Светосавског православног пута? Зашто смо постали лоши домаћини на планети Земљи и зашто свака генерација оставља својим наследницима све лошије стање биодиверситета, све већу деградацију животне средине и све јача понижавања личности и породице, и све снажније технолошко поробљавање и контролу сваке јединке?

Девичеви миротворни пројекти нуде ненасилним путем уравнотежавање утицаја религија, нација и култура на Балкану, у Европи и у свету. Он тврди да ови миротворни пројекти нису настали случајно у Србији,

земљи Светога Саве Немањића, те да по Божијој промисли, управо Срби и Србија, као најстрадалнији народ и држава Европе, могу и требају да буду промотори миротворства међу Хришћанима, великим религијама и великим и малим центрима моћи. Управо ови миротворни пројекти нуде остварење боље позиције за Србе, за Европу, Евро-Азију и читав свет тако што се у сваком пројекту Срби директно укључују са својим неокрњеним културним идентитетом и Светосавском православном хришћанском духовношћу али истовремено признају и поштују и друге културне кодове и духовне идентитете. Ако Срби верују да имају неки посебан задатак у домостроју спасавања себе, човека и света, за почетак је довољно да реализују барем један од осам предложених миротворних пројеката. Лично процењујем да је најоптималније да то буде пројекат ЦЕНПАНТРАНС.

IDEA PROJECTS FOR THE NONVIOLENT TRANSFORMATION OF THE BALKANS, EUROPE AND THE WORLD – A BARRIER AGAINST WORLD WAR III

The peace-making projects presented in the book “The Geopolitical Path of Saint Saul, Conceptual Projects for the Nonviolent Transformation of the Balkans, Europe and the World” announce and initiate the possibilities of a new renaissance of humanity that will recognize and acknowledge its differences in religion, nation and culture. Although violence as a constitutive element of civilization has been present for at least three and a half millennia from the Trojan War to the present day, the author of the projects, in the form of concrete urban-architectural drawings, 3D models, measurements and estimates, advocates the idea that in the space where conflicts and wars occur, there is room for all its inhabitants, i.e. that space can accommodate and reconcile us all, under certain conditions of harmonization of interests and mutual recognition and respect, and not divide us, quarrel and oppose us to each other.

If God, according to the Biblical tradition, created the world, plants, animals, and finally man and woman, Adam and Eve, and handed over to them his created work and all his creatures to name and govern, how have we come to terms with the exile from Paradise, with Cain's fratricide of Abel, and with the building of the Tower of Babel? Why have we deviated so much and are we constantly deviating from the testament and code of Manu, Zarathustra, and Moses? Why do we also deviate from the teachings of the Son of God, Jesus Christ, and from the Orthodox path of Saint Sava? Why have

we become bad hosts on planet Earth and why does each generation leave its successors with an increasingly poor state of biodiversity, an ever-increasing degradation of the environment, and an ever-increasing humiliation of the individual and family, and an ever-increasing technological enslavement and control of every individual?

Devič's peacemaking projects offer a nonviolent way to balance the influence of religions, nations and cultures in the Balkans, in Europe and in the world. He claims that these peacemaking projects did not arise by chance in Serbia, the land of Saint Sava Nemanjić, and that by God's providence, it is precisely the Serbs and Serbia, as the most suffering people and state in Europe, that can and should be the promoters of peacemaking among Christians, major religions and large and small centers of power. It is precisely these peacemaking projects that offer the achievement of a better position for Serbs, for Europe, Euro-Asia and the entire world by directly involving Serbs in each project with their intact cultural identity and Saint Sava Orthodox Christian spirituality, but at the same time recognizing and respecting other cultural codes and spiritual identities. If Serbs believe that they have a special task in the economy of saving themselves, man and the world, it is enough to start by implementing at least one of the eight proposed peacemaking projects. Personally, I believe that the most optimal project would be the CENPANTRANS project.

ПРОЕКТЫ ИДЕИ ДЛЯ НЕНАСИЛЬСТВЕННОЙ ТРАНСФОРМАЦИИ БАЛКАНОВ, ЕВРОПЫ И МИРА – БАРЬЕР ПРОТИВ ТРЕТЬЕЙ МИРОВОЙ ВОЙНЫ

Миротворческие проекты, представленные в книге «Геополитический путь Святого Саула. Концептуальные проекты ненасильственного преобразования Балкан, Европы и мира», провозглашают и иницируют возможности нового возрождения человечества, которое признает и признает свои различия в религии, нации и культуре. Хотя насилие как неотъемлемый элемент цивилизации существует уже не менее трех с половиной тысячелетий, от Троянской войны и до наших дней, автор проектов в виде конкретных городских и архитектурных чертежей, 3D-моделей, измерений и расчетов отстаивает идею о том, что в пространстве, где происходят конфликты и войны, есть место для всех его обитателей, т.е. что пространство способно вместить и примирить нас всех при определенных условиях гармонизации интересов, взаимного признания и уважения, а не разделять, спорить и противопоставлять друг другу.

Если Бог, согласно библейской традиции, создал мир, растения, животных и, наконец, мужчину и женщину, Адама и Еву, и передал им свое творение и все свои создания, чтобы они давали им имена и управляли ими, как мы можем примириться с изгнанием из рая, с братоубиством Авеля Каином и со строительством Вавилонской башни? Почему мы так сильно отклонились и постоянно отклоняемся от завета и законов Ману, Заратустры и Моисея? Почему мы отклоняемся как от учения Сына Божьего Иисуса Христа, так и от православного пути Святого Саввы? Почему мы стали плохи-

ми хозяевами на планете Земля и почему каждое поколение оставляет своим потомкам все более и более бедное биоразнообразие, усиливающуюся деградацию окружающей среды, усиливающееся унижение отдельных лиц и семей и усиливающееся технологическое порабощение и контроль над каждым человеком?

Миротворческие проекты Девича предлагают ненасильственный способ уравновесить влияние религий, наций и культур на Балканах, в Европе и мире. Он утверждает, что эти миротворческие проекты не возникли случайно в Сербии, земле Святого Саввы Неманича, и что по Божьему промыслу именно сербы и Сербия, как самый страдающий народ и государство в Европе, могут и должны быть проводниками миротворчества между христианами, основными религиями, большими и малыми центрами силы. Именно эти миротворческие проекты предлагают достижение лучшего положения для сербов, для Европы, Евразии и всего мира, напрямую вовлекая сербов в каждый проект с их нетронутой культурной идентичностью и православной христианской духовностью Святого Саввы, но в то же время признавая и уважая другие культурные коды и духовные идентичности. Если сербы считают, что у них есть особая задача в экономике по спасению себя, человечества и мира, достаточно начать с реализации хотя бы одного из восьми предложенных миротворческих проектов. Лично я считаю, что наиболее оптимальным проектом был бы проект CENPANTRANS.

СРБ-БОШ-ХРТ, САКРАЛНИ КОМПЛЕКС И ПАЛАТА ПОМИРЕЊА И ДРУЖЕЊА ПРАВОСЛАВНИХ СРБА, ИСЛАМСКИХ БОШЊАКА И РИМОКАТОЛИЧКИХ ХРВАТА У САРАЈЕВУ ИЛИ У ДИСТРИКТУ БРЧКО (2008.)

Пројекат је депонован у Заводу за интелектуалну својину у Београду априла 2008. под бројем: А-187/08 ©copyright, сва права задржава аутор Војислав Д. Девић

SRB-BOŠ-HRT, SACRED COMPLEX AND PALACE OF RECONCILIATION AND ASSOCIATION OF ORTHODOX SERBS, ISLAMIC BOŠNIKS AND ROMAN CATHOLIC CROATS IN SARAJEVO OR IN THE BRCKO DISTRICT (2008)

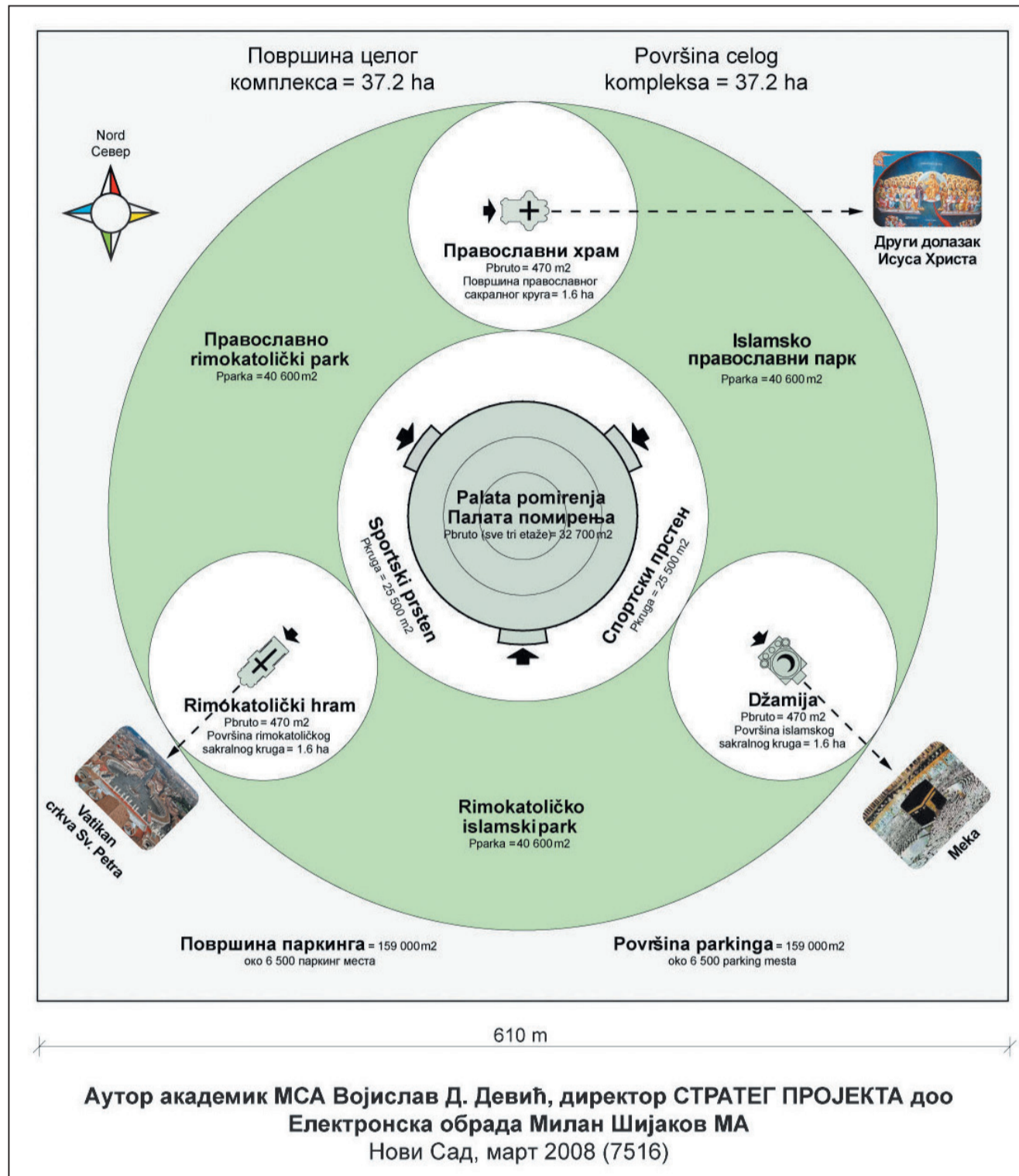
The project was deposited with the Intellectual Property Office in Belgrade in April 2008 under the number: A-187/08

©copyright, all rights reserved by the author Vojislav D. Dević

SERB-BOS-HRT, САКРАЛНИ КОМПЛЕКС И ДВОРЕЦ ПРИМИРЕНИЯ И ОБЪЕДИНЕНИЯ ПРАВОСЛАВНЫХ СЕРБОВ, ИСЛАМСКИХ БОСНИАКОВ И РИМСКО-КАТОЛИЧЕСКИХ ХОРВАТОВ В САРАЕВО ИЛИ В РАЙОНЕ БРЧКО (2008)

Проект был депонирован в Ведомстве интеллектуальной собственности в Белграде в апреле 2008 года под номером: А-187/08.

©авторское право, все права защищены автором Воиславом Д. Девичем

Хармонизација и учвршћење толерантних и цивилизацијски коректних односа међу различитима у вери, нацији и култури планирани су у новом сакрално-профаном комплексу СРБ-БОШ-ХРТ. Централно чвориште читавог профаног дела комплекса је палата помирења и дружења Срба, Бошња-

ка и Хрвата, као цивилизацијски интегратор археологије и гастрономије БиХ, модерне глобалне културе, науке и технологије који спајају све људе на планети. Око палате је планиран спортски и сакрално-парковски прстен у коме се налазе три храма православно, исламски и римокатолички који су

гарант поштовања и очувања религиозног идентитета Срба, Бошњака и Хрвата. Реализацијом јединственог СРБ-БОШ-ХРТ пројекта БиХ може обновити своје поремећено јединство и заједништво које јој је и Богом и развојем цивилизације дано а то је мисија помирења хришћанства и ислама.

The harmonization and strengthening of tolerant and civilizationally correct relations among those different in religion, nation and culture are planned in the new sacral-profane complex SRB-BOŠ-HRT. The central hub of the entire profane part of the complex is the Palace of Reconciliation and Socialization of Serbs, Bosniaks and Croats, as a civilizational integrator of archaeology and gastronomy of Bosnia and Herzegovina, modern global culture, science and technology that unite all people on the planet. A sports and sacral-park ring is planned around the palace, which houses three churches: Orthodox, Islamic and Roman Catholic, which are the guarantors of respect and preservation of the religious identity of Serbs, Bosniaks and Croats. By implementing the unique SRB-BOŠ-HRT project, Bosnia and Herzegovina can restore its disturbed unity and togetherness that was given to it by God and the development of civilization, which is the mission of reconciling Christianity and Islam.

Гармонизација и укрепленије толерантних и цивилизационо правилних односа међу људима разних вероисповеданија, нација и култура планирају се у новом сакрално-профаном комплексу СРБ-БОШ-ХРТ. Централним чвором свје светској части комплекса јавља се дворец примиренија и социјализације сербов, боснијца и хрватова, као цивилизационо интегратор археологије и гастрономије Босније и Херцеговине, модерне глобалне културе, науке и технологија, који спајају све људе на планети. Око дворца је планиран спортски и сакрално-парковски прстен у коме се налазе три цркве: православна, исламска и римско-католичка, које су гарант поштовања и очувања религиозног идентитета Срба, Бошњака и Хрвата. Реализацијом јединственог СРБ-БОШ-ХРТ пројекта БиХ може обновити своје поремећено јединство и заједништво које јој је и Богом и развојем цивилизације дано а то је мисија помирења хришћанства и ислама.

СРБАЛБАНОПОЛИС – АЛБАНСРБОПОЛИС, ГРАД ПОМИРЕЊА СРБА И АЛБАНАЦА У 21. ВЕКУ (2005.)

Пројекат је депонован у Савезном заводу за интелектуалну својину у Београду фебруар 2005. под бројем: А-47/05/1 – 1621

©copyright, сва права задржава аутор Војислав Д. Девих

SERBALBANOPOLIS – ALBANSRBOPOLIS, CITY OF RECONCILIATION BETWEEN SERBS AND ALBANIANS IN THE 21ST CENTURY (2005)

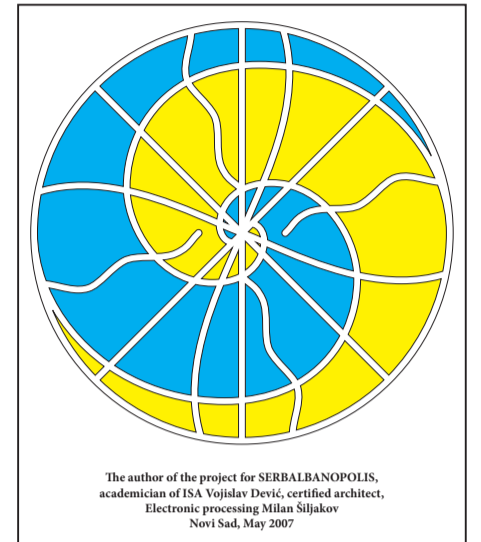
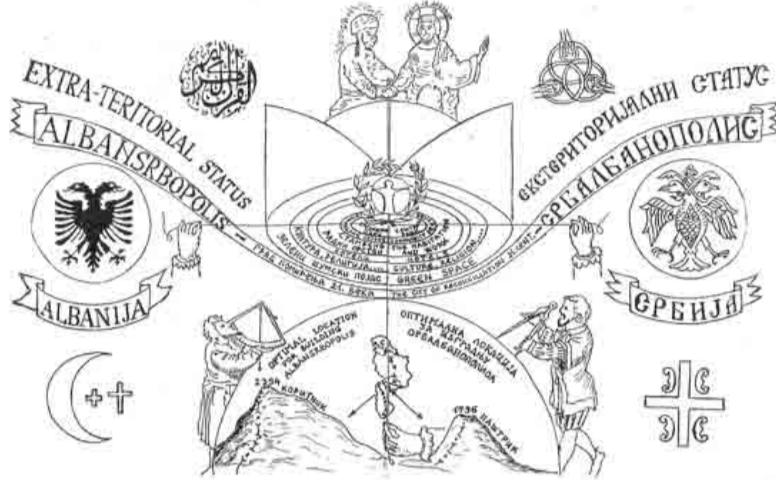
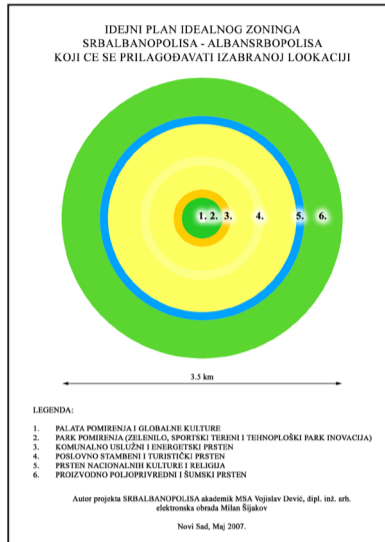
The project was deposited with the Federal Intellectual Property Office in Belgrade in February 2005 under the number: A-47/05/1 – 1621

©copyright, all rights reserved by the author Vojislav D. Dević

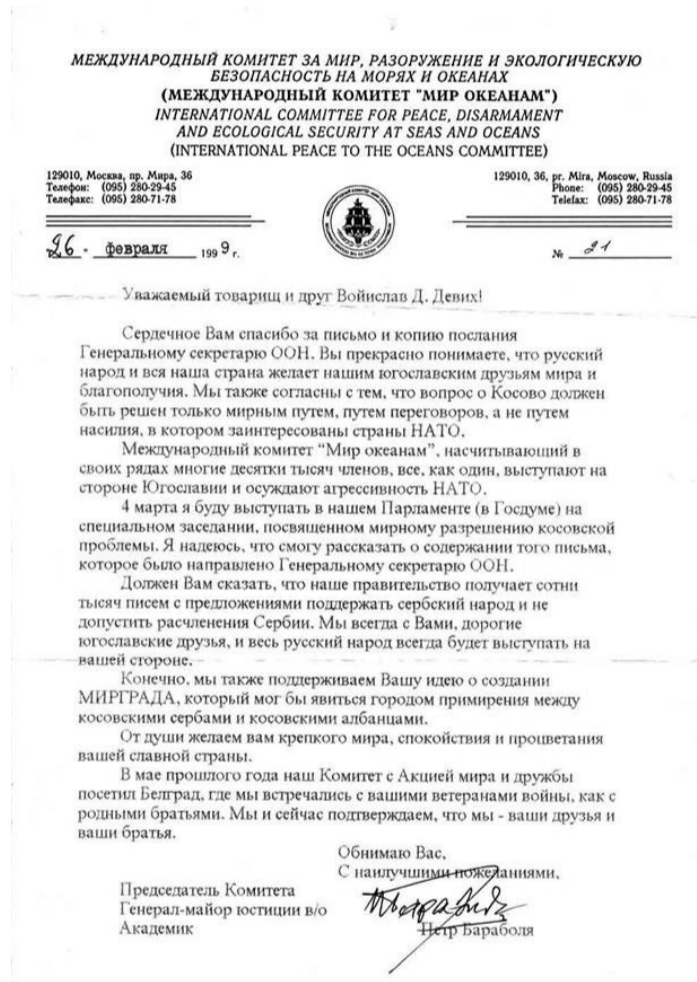
СЕРБАЛБАНОПОЛИС – АЛБАНСРБОПОЛИС, ГОРОД ПРИМИРЕНИЯ СЕРБОВ И АЛБАНЦЕВ В 21 ВЕКЕ (2005)

Проект был передан на хранение в Федеральное ведомство интеллектуальной собственности в Белграде в феврале 2005 года под номером: А-47/05/1 – 1621

©авторское право, все права защищены автором Воиславом Д. Девичем

The author of the project for SERBALBANOPOLIS, academician of ISA Vojislav Dević, certified architect, Electronic processing Milan Šiljakov Novi Sad, May 2007

Шест месеци (7. 10. 1998.) пре почетка НАТО бомбардовања (24. 03. 1999.) Србије и Црне Горе архитекта Девих је послао идејни концепт СРБАЛБАНОПОЛИСА домаћим медијима и мировним институцијама у свету. Основу града представљају концентрични кругови различитих

намена и функција и кроз коју год улицу да се пролази, пролази се час кроз српски, час кроз албански део. Поента је да је све оно што нас зближава у центру (палата историје, градска кућа, комунални и ИТ центар), а оно по чему смо различити (религија и култура) је смештено на пе-

риферију. Пројекат су подржали Међународни комитет за мир и разоружање из Москве и Бертран Расел фондација из Нотингема као и Патријарх српски Иринеј. Предложена локација за овај град је долина Белог Дрима на граници Србије и Албаније.

Six months (October 7, 1998) before the start of the NATO bombing (March 24, 1999) of Serbia and Montenegro, architect Dević sent the conceptual concept of SERBALBANOPOLIS to domestic media and peace institutions around the world. The basis of the city is represented by concentric circles of different purposes and functions, and no matter which street you walk through, you pass through the Serbian part, and the Albanian part at one time. The point is that everything that brings us together is in the center (Palace of History, City Hall, Municipal and IT Center), and what makes us different (religion and culture) is placed on the periphery. The project was supported by the International Committee for Peace and Disarmament from Moscow and the Bertrand Russell Foundation from Nottingham, as well as Serbian Patriarch Irinej. The proposed location for this city is the Bela Drim Valley on the border of Serbia and Albania.

За шест месеца (7 октобра 1998 г.) до начала бомбардировања НАТО (24 марта 1999 г.) Србији и Черногорији архитектор Девич отпустио концептуалну концепцију SERBALBANOPOLIS у отечественные СМИ и миротворческие институты по всему миру. Основу города составляют концентрические круги разного назначения и функций, и по какой бы улице вы ни шли, вы проходите и через сербскую часть, и через албанскую одновременно. Суть в том, что все, что нас объединяет, находится в центре (Дворец истории, мэрия, муниципальный и ИТ-центр), а то, что нас отличает (религия и культура), находится на периферии. Проект поддержали Международный комитет мира и разоружения из Москвы и Фонд Бертрана Рассела из Ноттингема, а также сербский патриарх Иринеј. Предложенное место для этого города — долина Бела Дрим на границе Сербии и Албании.

ЦЕНПАНТРАНС, ЦЕНТАР ЗА ПАНХАРМОНИЧНО ПРЕОБРАЖЕЊЕ ЧОВЕКА И СВЕТА БРАНА ПРОТИВ ТРЕЋЕГ СВЕТСКОГ РАТА (2009.)

Canadian Intellectual property Office, Certificate of Registration of Copyright No. 1070045/2009.

©copyright, сва права задржава аутор Војислав Д. Девић

CENPANTRANS, CENTER FOR PANHARMONIOUS TRANSFIGURATION OF MAN AND THE WORLD A BARRIER AGAINST THE THIRD WORLD WAR (2009)

Canadian Intellectual property Office, Certificate of Registration of Copyright
No. 1070045/2009.

©copyright, all rights reserved by the author Vojislav D. Dević

CENPANTRANS, ЦЕНТР ПАНГАРМОНИЧНОЙ ТРАНСФОРМАЦИИ ЧЕЛОВЕКА И МИРА ПРЕПЯТСТВИЕ ТРЕТЬЕЙ МИРОВОЙ ВОЙНЕ (2009)

Канадское ведомство интеллектуальной собственности, свидетельство
о регистрации авторского права № 1070045/2009.

©авторское право, все права защищены автором Воиславом Д. Девицем

08 Понедељак 15. март 2010.
друштво ПОЛИТИКА

Цео свет на длану

Пројекат архитектуре Војислава Девића биће представљен у павиљону Србије на предстојећој изложби у Шангају Експо 2010

Свободан Квасих

На адресу архитектуре Војислава Девића из Новог Сада стигла је ових дана листа лист. Његов пројекат ЦЕНПАНТРАНС – Центар за панхармонично преображање човека и света – биће у дигиталној форми представљен у павиљону Србије на предстојећој Светској изложби у Шангају Експо 2010.

Када су председника Бориса Тадића, током његове посете Кини августа прошле године, домаћина у Шангају упознали с организацијом ове изложбе која ће бити отворена 1. маја, позвали су и Србију да учествује на Експо 2010. Тадић је тада рекао да Србија неће моћи да се пореди с другим земљама по износу уложеном у свој наступ, али да ће „свакако идејма моћи да се такмичи на овој манифестацији“.

Потпуније то и чиништина да ће пројекат архитектуре Девића моћи да виде милиони људи из целог света.

Позвала Хадија Кузума

Девић је свој пројекат патентно заштитио у Канади у лето прошле године, када се у Торонту сreo и са, данас једним од најпознатијих имена светске архитектуре и урбанизма, колегом Хадијем Кузумом. Штета што пројекат није био готов пре три године, рекао је Кузум, јер би он својим ауторским подухом да Канада разматра могућност реализације ЦЕНПАНТРАНС-а у оквиру Олимпијаде 2008. у Пекингу.

Насупрот оптимизму с којим је човек ушао у трећи миленијум, на крају његове прве деценије сведоче низа великих криза, од оне економске до еколошке, од финансијске до политичке, од здравствене до кризе НАТО, на чију је међу првих десетак дана указао и дојучерашњи чешки Алијансе, лора Шорн Робертсон.

Нова криза започне 11. септембра 2001. прогласе се на апокалиптичке визије о 2012. години. Називање је то због шифрованих порука које носе древни календар Мезопотамије и имена ствари других култура и цивилизација. Људски страх од Армагедона изирије из рационалног и интуитивног сазнања да је сама суштина људског бића разурнана, да су срушене стубове пореме и да релативизам постмодерног света обликује цивилизацију лажи у којој нема места за истину. Сопственим деловањем, неуштан платом лажи, утрљивом рефлекса за истину и за слободу, човек је довео себе, свет и природу, до границе амбије.

Човек се срдано с логиком разарања, што сведочи о нултној да се окредне здружавању интереса, сарадњи и миру, еколошком опстанку и

ступани на виши ниво цивилизације. Најскажиде, ово су ставио архитектуре Девића који доследно заступа и брани нарочито урбаношолу филозофију, поштује и естетичку, преточену у миротворне урбанистичке пројекте.

Философи сматрају да закони физике могу да објасне универзум и човека и због тога граде Теорију свега, чије су темеље поставили грчки филозофи Лауцип и Демокрит у 5. веку пре наше ере. Ова теорија треба да изрази јединствену, свеобухватну, елегантну, у естетском смислу лепу формулу, која приказује све основне законе, све познате атоме и субатомске честице и њихове силе, јер је то формула која сабира сва наша знања. Пројекат арх. Девића упореди је с тим претубијем физичара, јер он гради урбанистичку и архитектонску Теорију свега. Зато је ЦЕНПАНТРАНС саборно место наслеђа и савремености светских цивилизација, култура и вера, науке, технологије, економије и финансија, спорта и екологије, медицине и уметности. Ово саборно место пулсира у хармоничном складу и генерише из себе изгледу, хуману и добру будућност света, природе и човека.

Пројекат је инспирисан урбанистичким планом Платонове Атлантиде и устројством атома,

истовремено се налази и на земљи и на води, а састоји се од седам концентричних полукружних прстенова, између којих се простире концентричне водене површине.

Зашто не и Београд

У заједничком језгру смештено је неутрално подручје у виду острва, а у полупрстеновима су изграђени промотивни павиљони свих држава света, храмови најзначајнијих религија, најповољнијих светских корпорација, павиљони култура и уметности, павиљони забаве и спорта, науке, технологије и медицине, са централним острвом и централним језгром.

У центру се може ући и коном, и водом, и ваздухом. Укупна површина потребна за реализацију пројекта је око шест квадратних километара. Поменута архитектура Кузум проценио је да би данас овај пројекат могао да реализује само Пекинг, Москва, Вашингтон или Брисел.

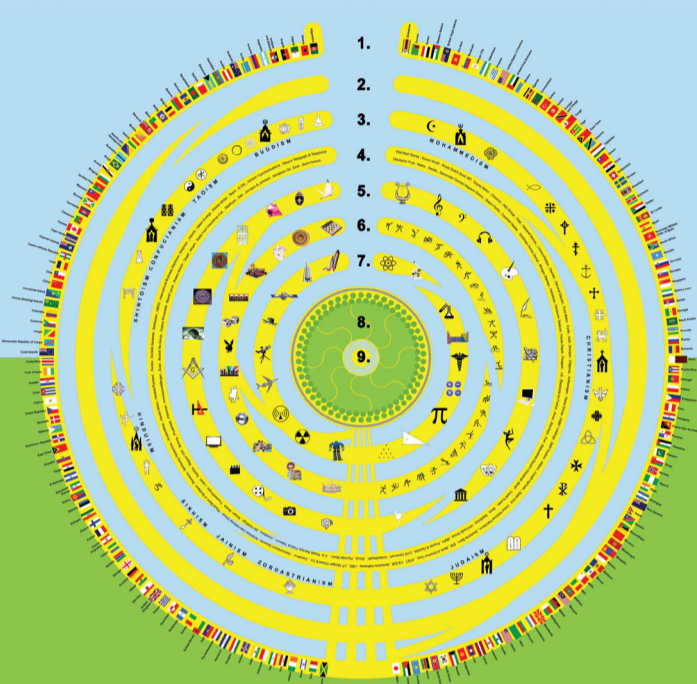
А зашто не и Београд? Зашто не и Србија?

Ако ништа друго, ова питања треба поставити зато што је ЦЕНПАНТРАНС реално остварио пројекат. Замислите сами читачи о самом пројекту и о раду арх. Војислава Девића могу да сазнају више на сајту www.idobravoj.com.

1. полупрстен: павиљони свих држава света (УН прстен)
2. полупрстен: павиљони државе домаћина
3. полупрстен: храмови свих религија света
4. полупрстен: павиљони пољопривредних и привредних активности и најзначајнијих корпорација у свету
5. полупрстен: павиљони културе и уметности света
6. полупрстен: павиљони за забаву и терени за спортове
7. полупрстен: павиљони наука, технологија и медицина
8. НЕУТРУМ: место обликовања преображајског става који се супротставља разједињеној и радничкој стварности
9. ЈЕЗГРО: стојер панхармоничног преображања човека и света

City planning - architectural concept

1. The first semicircle is planned for the promotional pavilion of all the world countries and it could be called the UN circle.
2. The second semicircle is planned for the promotional pavilions of regions, provinces as well as the most significant companies and institutions of host state.
3. The third semicircle is planned for the promotional temples of all the world religions.
4. The fourth semicircle is planned for the promotional pavilions of all agricultural and economic activities of the most significant corporations in the world.
5. The fifth semicircle is planned for all the cultures and art of the world.
6. The sixth semicircle is planned for the entertainment pavilions and promotional sports grounds for all the world sports.
7. The seventh semicircle is planned for the promotional science, technological and medicine pavilions.
8. NEUTRUM, the central axis of all the seven semicircles and the central area of the whole complex, represents a neutral field
9. From each of the eight landscape forms one can cross a tangential bridge over the last inner water circle and step into the core of the neutral field.

https://idobravoj.com/mirproj/CENPANTRANS_2024_FINAL.mp4

Досадашњи развој цивилизације одвијао се на поделама, раздорима, сукобима и фисијама. Опстанак и бржи развој и виши ниво цивилизације захтева свеопшту комуникацију, здруженост интереса, сарадњу, мир и фузију. Реализација ЦЕНПАНТРАНСА треба да постане камен темељац почетка те нове, благотворне, добротворне, миротворне цивилизације која треба да обезбеди поштовање свих људских бића и њихових искустава. Савремени живот треба да се ослободи стра-

ха, сиромаштва и усамљености да би свако људско биће могло да развије своје креативне снаге и да да сопствени допринос савременој цивилизацији.

Урбанистичко-архитектонски концепт, надахнут како урбанистичким планом Платонове Атлантиде тако и устројством самог атома и небеских сфера, омогућује да се ЦЕНПАНТРАНС налази истовремено и на земљи и на води, и да се састоји од седам концентричних полукружних прстенова између

којих и око којих се простире концентричне водене површине а у њиховом заједничком језгру смештено је неутрално подручје у виду острва. У тим концентричним полупрстеновима изграђени су промотивни павиљони свих држава света, храмови најзначајнијих религија, павиљони најзначајнијих корпорација, павиљони свих култура и уметности, павиљони за забаву и спортове, павиљони наука, технологија и медицина) у пар речи, читав свет „на длану“.

The development of civilization so far has been based on divisions, discord, conflicts and fissions. Survival and faster development and a higher level of civilization require universal communication, unity of interests, cooperation, peace and fusion. The realization of CENPANTRANS should become the cornerstone of the beginning of that new, beneficial, benevolent, peace-making civilization that should ensure respect for all human beings and their experiences. Modern life should be freed from fear, poverty and loneliness so that every human being can develop their creative powers and make their own contribution to modern civilization.

The urban-architectural concept, inspired by both the urban plan of Plato's Atlantis and the structure of the atom itself and the celestial spheres, allows CENPANTRANS to be located simultaneously on land and water, and to consist of seven concentric semicircular rings between and around which concentric water surfaces extend, and in their common core is located a neutral area in the form of an island. In these concentric semi-rings, promotional pavilions of all the countries of the world, temples of the most important religions, pavilions of the most important corporations, pavilions of all cultures and arts, pavilions for entertainment and sports, pavilions of science, technology and medicine) have been built. In a few words, the whole world "in the palm of your hand".

Развитие цивилизации до сих пор основывалось на разделениях, раздорах, конфликтах и расколах. Выживание и более быстрое развитие и более высокий уровень цивилизации требуют всеобщей коммуникации, единства интересов, сотрудничества, мира и слияния. Реализация CENPANTRANS должна стать краеугольным камнем начала той новой, благотворной, доброжелательной, миротворческой цивилизации, которая должна обеспечить уважение ко всем людям и их опыту. Современная жизнь должна быть освобождена от страха, нищеты и одиночества, чтобы каждый человек мог развивать свои творческие силы и вносить свой собственный вклад в современную цивилизацию.

Градостроительная концепция, вдохновленная как городским планом Атлантиды Платона, так и структурой самого атома и небесных сфер, позволяет CENPANTRANS располагаться одновременно на суше и воде и состоять из семи концентрических полукруглых колец, между которыми и вокруг которых простираются концентрические водные поверхности, а в их общем ядре расположена нейтральная зона в виде острова. В этих концентрических полукольцах построены рекламные павильоны всех стран мира, храмы важнейших религий, павильоны важнейших корпораций, павильоны всех культур и искусств, павильоны для развлечений и спорта, павильоны науки, техники и медицины. Одним словом, весь мир «на ладони».

ПАНЕВРОПСКИ ДУНАВСКИ МИРОТВОРИЈУМ (2011.)

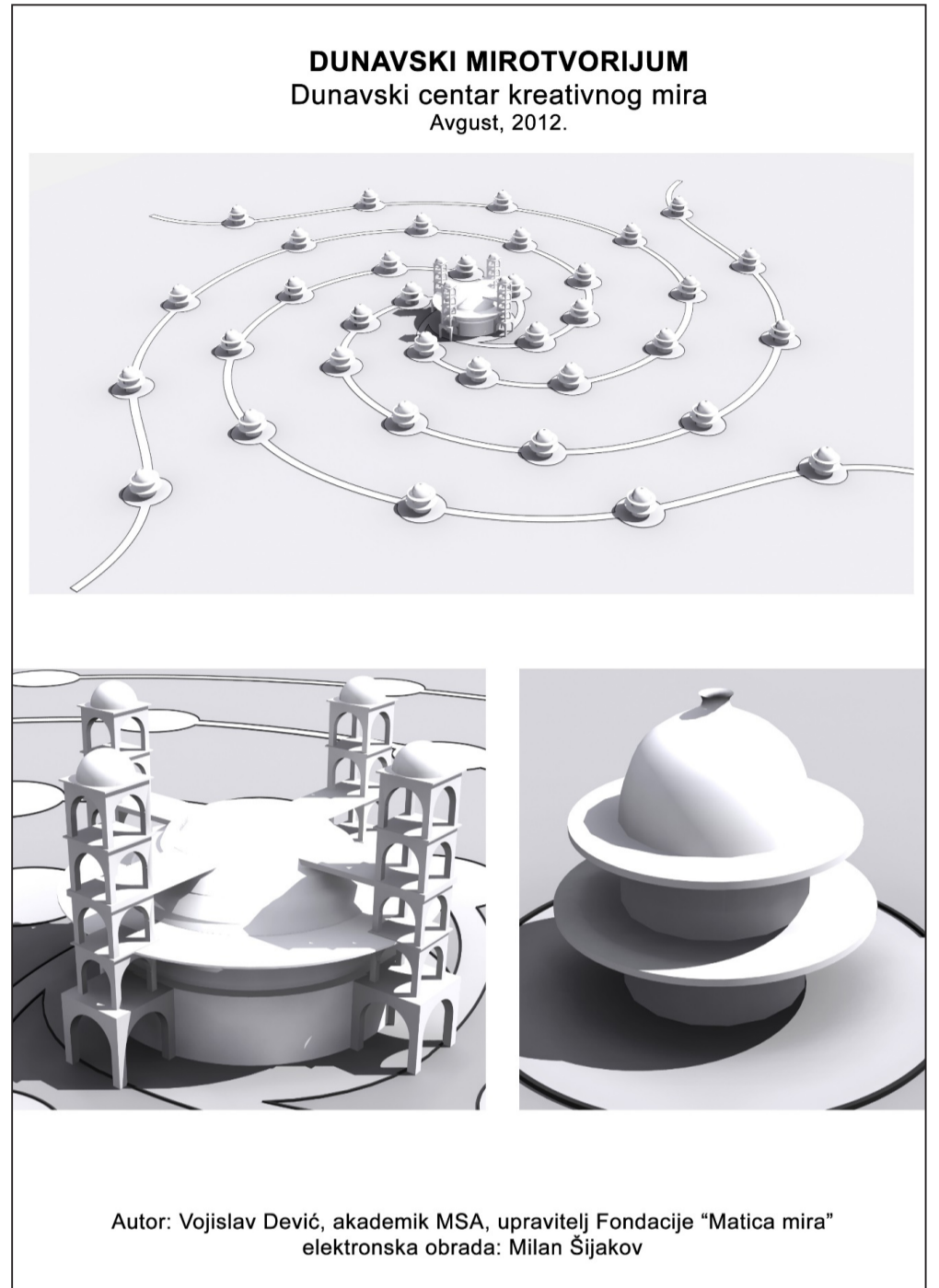
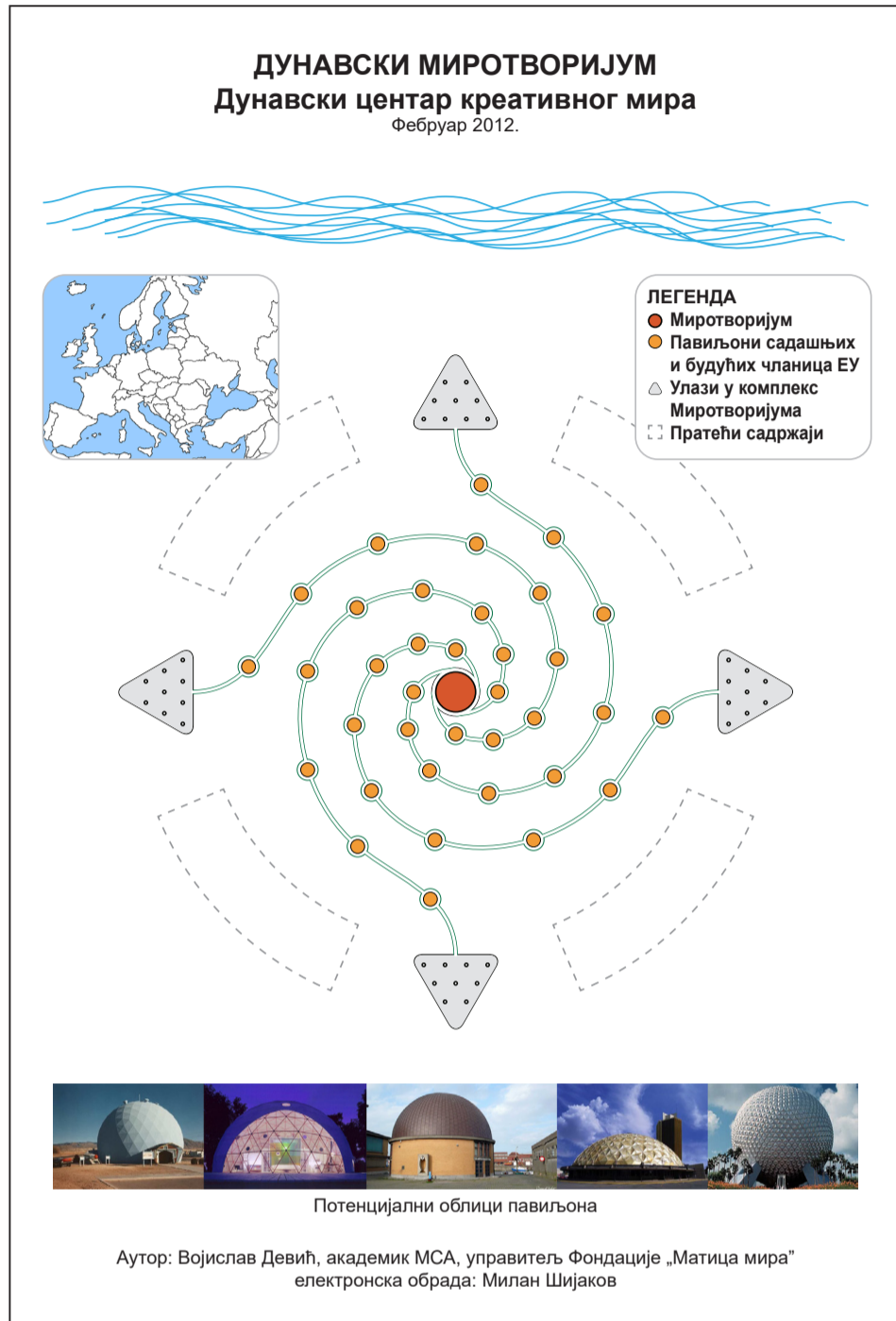
©copyright, сва права задржава аутор Војислав Д. Девић

PANEUROPEAN DANUBE PEACE ORGANIZATION (2011)

©copyright, all rights reserved by the author Vojislav D. Dević

ПАНЕЕВРОПЕЙСКАЯ ДУНАЙСКАЯ ОРГАНИЗАЦИЯ МИРА (2011)

©авторское право, все права защищены автором Воиславом Д. Девичем

ПАНЕВРОПСКИ ДУНАВСКИ МИРОТВОРИЈУМ (ПДМ) је посебно пројектован креативни амбијент у коме су ради међусобне поларизације и оплодње просторно панхармонично „упаковане“ диференције специфике свих садашњих и будућих чланица Европске федералне или конфедералне уније са циљем њиховог међусобног бољег упознавања, комуницарања, уравнотежења и прожимања од културног, верског, привред-

ног и политичког до миротворачког нивоа дејстава и сарадње. ПДМ може и треба да постане камен темељац почетка нове, благотворне, добротољубне, миротворне ненасилне свеевропске цивилизације која треба да обезбеди поштовање свих европских нација, држава, вера, култура, привреда, наука, људских бића и њихових искустава.

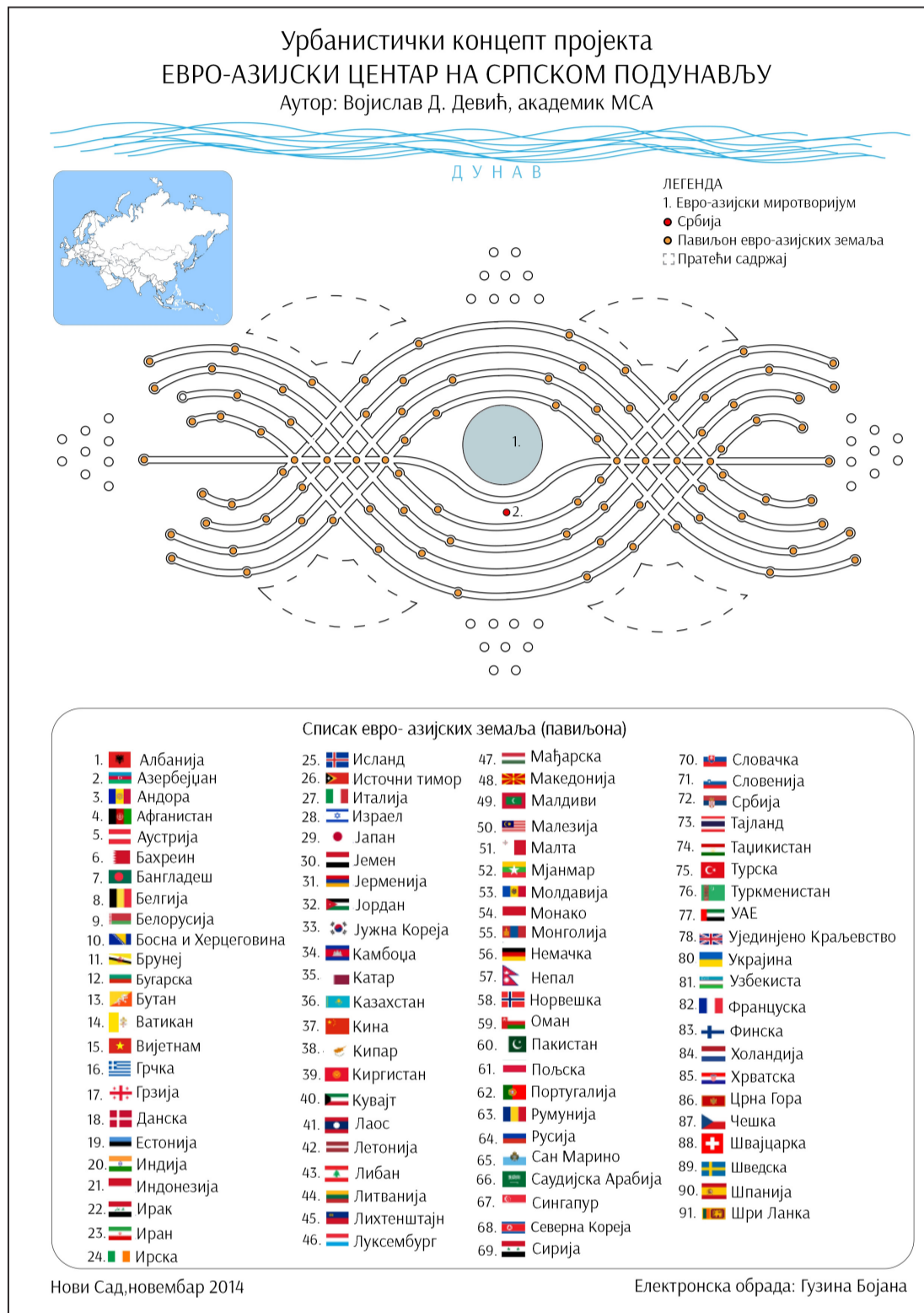
ПДМ се састоји од централног објекта миротворијума, сале за изложбе, представе,

промоције и округле столове за све озбиљне политичке, верске и привредне разговоре и договоре о мисији ЕУ у садашњем и будућем поретку светских сила. Око сале ПДМ-а у троструком спиралном распореду размештени су павильони свих садашњих и будућих чланица Европске уније. Налази се на српском Подунављу између нордијске, медитеранске, атлантске и црноморске Европе.

The PANEUROPEAN DANUBE PEACE ORGANIZATION (PDPO) is a specially designed creative environment in which, for the purpose of mutual polarization and fertilization, the specific differences of all current and future members of the European federal or confederal Union are spatially panharmonically “packaged” with the aim of their better mutual knowledge, communication, balancing and interpenetration from the cultural, religious, economic and political to the peace-making level of actions and cooperation. The PDPO can and should become the cornerstone of the beginning of a new, beneficial, benevolent, peace-making non-violent pan-European civilization that should ensure respect for all European nations, states, religions, cultures, economies, sciences, human beings and their experiences.

The PDPO consists of a central peacekeeping facility, a hall for exhibitions, performances, promotions and round tables for all serious political, religious and economic discussions and agreements on the EU’s mission in the current and future order of world powers. Around the PDPO hall, in a triple spiral arrangement, are the pavilions of all current and future members of the European Union. It is located in the Serbian Danube region between Nordic, Mediterranean, Atlantic and Black Sea Europe.

ПАНЕЕВРОПЕЙСКАЯ ДУНАЙСКАЯ ОРГАНИЗАЦИЯ МИРА (ПДОМ) – это специально созданная творческая среда, в которой с целью взаимной поляризации и оплодотворения специфические различия всех нынешних и будущих членов Европейского федерального или конфедеративного Союза пространственно пангармонично «упаковываются» с целью их лучшего взаимного познания, общения, балансировки и взаимопроникновения от культурного, религиозного, экономического и политического до миротворческого уровня действий и сотрудничества. ПДОМ может и должна стать краеугольным камнем начала новой, благотворной, доброжелательной, миротворческой ненасильственной общеевропейской цивилизации, которая должна обеспечить уважение ко всем европейским нациям, государствам, религиям, культурам, экономикам, наукам, людям и их опыту. ПДОМ состоит из центрального миротворческого объекта, зала для выставок, представлений, акций и круглых столов для всех серьезных политических, религиозных и экономических дискуссий и соглашений о миссии ЕС в нынешнем и будущем порядке мировых держав. Вокруг зала ПДОМ, в тройной спиральной компоновке, расположены павильоны всех нынешних и будущих членов Европейского Союза. Он расположен в сербском Дунайском регионе между Северной, Средиземноморской, Атлантической и Черноморской Европой.

Данас је више него јасно да се светска доминација европске цивилизације и Европе као подконтинента Азије исцрпљује без обзира на висока остварења те цивилизације која је у великој мери обликовала савремени свет. Та доминација је за многе народе и државе била доминација силе и зла. Данас би треба ићи на концепт остварења суживота евроазијских народа (91) признајући једнака права

свих религија, народа и држава. Требало би остварити суживот равноправних и изградњу новог света без доминације било ког дела Евроазије над остатком евроазијског простора. Један од могућих центара евроазијског простора могао би да буде и Подунавље, родно место најстаријих цивилизација Европе, а нарочито Средње Подунавље чијих скоро 600 км припада Србији са Београдом као главним

центром. Такав центар као место уједињења различитих људи, менталитета и вредносних система, могао би да постане место могућег интензивног привредног и друштвеног развоја. Просторни граф отворене плетенице гарантује отвореност ЕВРОАЗИЈЕ, као terra continens prima religiosa, и ка свим осталим континентима и њиховим нацијама и културама.

Today it is more than clear that the world domination of European civilization and Europe as a subcontinent of Asia is being exhausted regardless of the high achievements of that civilization, which has largely shaped the modern world. For many peoples and states, this dominance was the domination of force and evil. Today, we should move towards the concept of achieving coexistence of Eurasian peoples (91), recognizing the equal rights of all religions, peoples and states. We should achieve coexistence of equals and the construction of a new world without the domination of any part of Eurasia over the rest of the Eurasian space. One of the possible centers of the Eurasian space could be the Danube region, the birthplace of the oldest civilizations of Europe, and especially the Middle Danube region, almost 600 km of which belongs to Serbia with Belgrade as its main center. Such a center, as a place of unification of different people, mentalities and value systems, could become a place of possible intensive economic and social development. The spatial graph of the open braid guarantees the openness of EURASIA, as terra continens prima religiosa, to all other continents and their nations and cultures.

Сегодня более чем очевидно, что мировое господство европейской цивилизации и Европы как субконтинента Азии исчерпывается, несмотря на высокие достижения этой цивилизации, во многом определившей современный мир. Для многих народов и государств это господство было господством силы и зла. Сегодня нам следует двигаться к концепции достижения сосуществования народов Евразии (91), признавая равноправие всех религий, народов и государств. Нам следует добиться сосуществования равных и построения нового мира без господства какой-либо части Евразии над остальным евразийским пространством. Одним из возможных центров евразийского пространства может стать Дунайский регион, родина древнейших цивилизаций Европы, и особенно регион Среднего Дуная, почти 600 км которого принадлежит Сербии с Белградом в качестве главного центра. Такой центр, как место объединения разных людей, менталитетов и систем ценностей, мог бы стать местом возможного интенсивного экономического и социального развития. Пространственный граф открытой косы гарантирует открытость ЕВРАЗИИ как terra continens prima religiosa для всех других континентов, их народов и культур.

ЦЕНТАР СВЕХРИШЋАНСКОГ СУСРЕТАЊА И ПОМИРЕЊА СВ. ЈОВАН КРСТИТЕЉ (2003.)

Пројекат је депонован у Заводу за интелектуалну својину у Београду априла 2003. под бр. А-93/03.

©copyright, сва права задржава аутор Војислав Д. Девић

CENTER FOR ALL-CHRISTIAN MEETING AND RECONCILIATION ST. JOHN THE BAPTIST (2003)

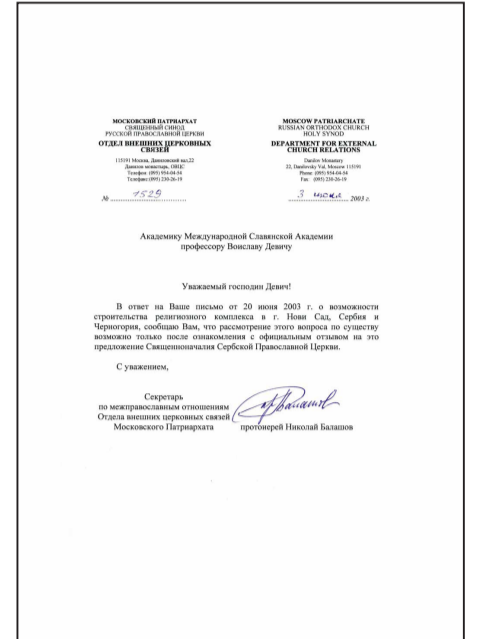
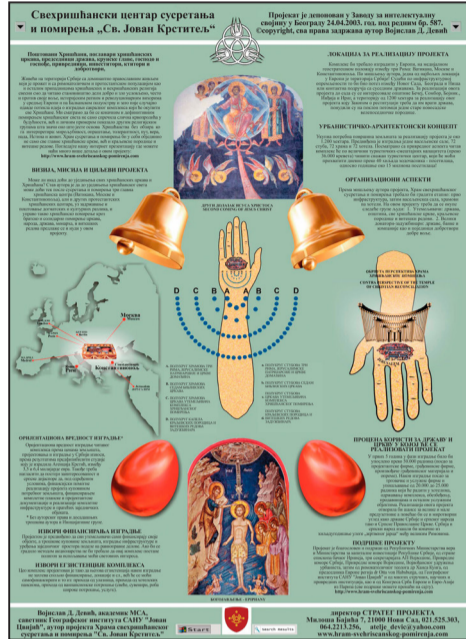
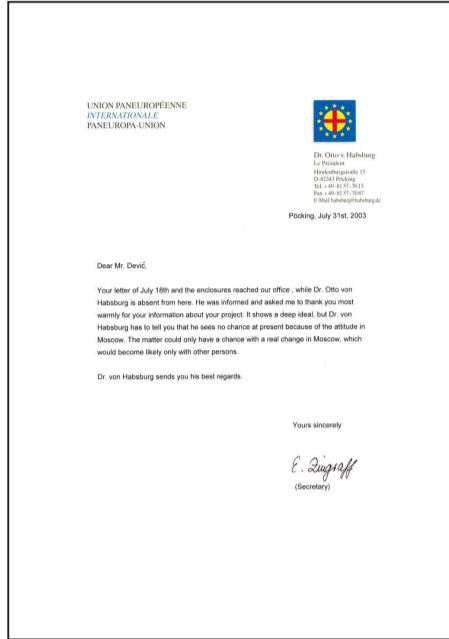
The project was deposited with the Intellectual Property Office in Belgrade in April 2003 under No. A-93/03.

©copyright, all rights reserved by the author Vojislav D. Dević

ЦЕНТР ВСЕХРИСТИАНСКОЙ ВСТРЕЧИ И ПРИМИРЕНИЯ СВЯТОЙ ИОАНН ПРЕДТЕЧА (2003)

Проект был передан на хранение в Ведомство по интеллектуальной собственности в Белграде в апреле 2003 года под номером А-93/03.

©авторское право, все права защищены автором Воиславом Д. Девицем

<http://www.hram-svehriscanskog-pomirenja.com>

После великог раскола 1054. и међухришћанских ратова до уједињења хришћанског света може доћи тек после сусретања и помирења три главна хришћанска центра (Ватикана, Москве и Константинопоља), али и других протестантских хришћанских центара, уз задржавање и поштовање догматских и културних разлика, и управо такво хришћанско помирење кроз братско помирење црква, држава, монарха, витешких редова и народа предлаже се и нуди у овом пројекту.

Комплекс би требало изградити на медијалном геостратешком положају између три наведена Рима а то је територије Србије и Црне Горе, од Дунава до Јадрана (од Свете Фрушке Горе до Свете Боке Которске)! Пројекат је подржан од стране Патријарха српског Павла, Републичких Министарства вера и Министарства за капиталне инвестиције, Привредне коморе Србије, римокатоличког теолога др Ханса Кунга, председника Европе регија др Ота фон Хабсбурга и Московске

Патријаршије. Оне религиозне, политичке и привредне елите које би подржале реализацију овог сотириолошко (спаситељско) помирителског пројекта у есхатолошкој драми савремене апостатске (отпадничке) цивилизације могле би постати "катехон", "онај који задржава", односно "препрека доласку сина погибли, антихриста" (друга посланица светога Павла солунјанина 2,6-7).

After the great schism of 1054 and the inter-Christian wars, the unification of the Christian world could only occur after the meeting and reconciliation of the three main Christian centers (Vatican, Moscow and Constantinople), as well as other Protestant Christian centers, while maintaining and respecting dogmatic and cultural differences, and it is precisely such Christian reconciliation through the fraternal reconciliation of churches, states, monarchs, knightly orders and peoples that is proposed and offered in this project. The complex should be built in a medial geostrategic position between the three aforementioned Romes, namely the territory of Serbia and Montenegro, from the Danube to the Adriatic (from Sveta Fruška Gora to Sveta Boka Kotorska)! The project is supported by the Serbian Patriarch Pavle, the Republic Ministries of Religion and Capital Investments, the Serbian Chamber of Commerce, the Roman Catholic theologian Dr. Hans Kung, the President of the European Regions Dr. Otto von Habsburg, and the Moscow Patriarchate. Those religious, political, and business elites who would support the realization of this soteriological (savior) reconciliation project in the eschatological drama of the contemporary apostate (apostate) civilization could become a "catechumen", "one who holds back", that is, an "obstacle to the coming of the son of perdition, the antichrist" (2 Thessalonians 2:6-7).

После великог раскола 1054 года и междхристианских войн объединение христианского мира могло произойти только после встречи и примирения трех главных христианских центров (Ватикана, Москвы и Константинополя), а также других протестантских христианских центров, при сохранении и уважении догматических и культурных различий, и именно такое христианское примирение через братское примирение церковей, государств, монархов, рыцарских орденов и народов предлагается и предлагается в этом проекте. Комплекс должен быть построен в срединном геостратегическом положении между тремя вышеупомянутыми Римами, а именно на территории Сербии и Черногории, от Дуная до Адриатики (от Святой Фрушки Горы до Святой Боки Которской)! Проект поддерживают Патриарх Сербский Павел, Министерство религии и капитальных вложений Республики, Торговая палата Сербии, римско-католический теолог д-р Ганс Кунг, президент европейских регионов д-р Отто фон Хабсбург и Московская Патриархия. Те религиозные, политические и деловые элиты, которые поддержали бы реализацию этого сотириологического (спасительного) проекта примирения в эсхатологической драме современной отступнической (апостатической) цивилизации, могли бы стать «катехуменом», «удерживающим», то есть «препятствием пришествию сына погибели, антихриста» (2 Фессалоникийцам 2:6-7).

БЕО–БЕР–МОС, БЕОГРАД–БЕРЛИН–МОСКВА, ГРАД ПОМИРЕЊА НЕМАЦА И РУСА НА СРПСКОМ ПОДУНАВЉУ (2014.)

©copyright, сва права задржава аутор Војислав Д. Девећ

BEO-BER-MOS, BELGRADE-BERLIN-MOSCOW, THE CITY OF RECONCILIATION BETWEEN GERMANS AND RUSSIANS ON THE SERBIAN DANUBE (2014)

©copyright, all rights reserved by the author Vojislav D. Dević

БЕО–БЕР–МОС, БЕЛГРАД–БЕРЛИН–МОСКВА, ГОРОД ПРИМИРЕНИЯ НЕМЦЕВ И РОССИЯН НА СЕРБСКОМ ДУНАЕ (2014)

©авторское право, все права защищены автором Воиславом Д. Девичем

ПОЛИТИКА Понедељак 31. март 2014. 07
drustvo@politika.rs

Град помирења Немаца и Руса на српском Подунављу

Нови миротворни пројекат архитекте Војислава Девећа

Уиме цивилизацијске свести и савести, у овим убрзаним и пренапрегнутим временима, када се „догађају“ разна „пролећа“, а никад се не зна када може да нам се свима омакне, како мала грађанска побуна, тако и рат глобалних размера или Хантингтонов сукоб цивилизација, од суштинског је значаја да се подсетимо историје и да је више не понављамо, нарочито не у њеном деструктивном ходу.

Наведеним речима почиње писмо којим се почетком марта председницима Србије, Немачке и Русије, Томиславу Николићу, Јоакиму Гауку и Владимиру Путину, обратио доследни мировни активиста, архитекта и урбаниста из Новог Сада Војислав Девећ, представљајући им нови антиратни пројекат Бео–Бер–Мос полис (Београд–Берлин–Москва, град помирења Немаца и Руса на српском Подунављу).

Девећ у писму наводи да је овај „пројекат идејно осмишљен и створен на темељима свечовчанске, ненасилне винчанске цивилизације“, да је то „миротворни импулс и ка Русима и ка Немцима“ који долази из Србије и да он „припрема терен и амбијент за мир“.

Зато и позива три председника на помирење и да преокрену „ток историје у позитивном креативном смеру“.

Уз остало, и тако што ће „мудро, свечано, миротворно и поучно обележити стогодишњицу почетка Првог светског рата, с наравоченијем 'Било, не повратило се'“.

Стицај околности хтео је да се овај пројекат нађе у кабинетима тројице председника баш када је криза у Украјини и око Крима отвори-

ла стара и покренула низ нових питања. Многи траже одговоре у примени модела или–или, док решење и–и нуди Девећев миротворни пројекат.

Упућивање овог позива на помирење Берлина и Москве из Србије, у време глобалних криза, дешава се и у години у којој се навршава век од почетка Првог светског рата. Док се суочавамо с чињеницом да се одређени кругови „припремају за ревизију историје, тј. узрока почетка Првог светског рата“, пошто се „будућност наслућује као повратак у прошлост“, Девећ указује на опасност да нам се „историја стално понавља“.

Зато његов пројекат иде у ред настојања да „Србија и Срби, с једне стране, учине добро дело и према ЕУ и према Немцима и према Русима“ и да се, с друге стране, „предупреди нови сукоб између немачког и руског народа“, односно да „помирење Немаца с Русима омогући Немачкој и ЕУ да постану носиоци не само евроатлантских већ и евроазијских интеграција“.

Место за Бео–Бер–Мос полис је баш у средишту српском Подунављу, у самом тежишту „прве Европе“, тамо где вертикале времена и цивилизације спајају „ненасилну комуникацију и слободу златну“ културе Винче и савремени свет. На том месту, уверен је Девећ, могу се без предрасуда, слободно мислити и вредновати предности Европе, одавде се може ширити цивилизација мира, ненасилња, суживота и толерантне комуникације.

Бео–Бер–Мос полис требало би „да постане заветни град и несаломиви печат пријатељства и сарадње између три народа који су највише крварили у међусобним залудним сукобима, нарочито у 20. веку“.

Слободан Кљакић

Додир три крста

Град се састоји од две повезане целине: једну чине три међусобно прожимајуће кружне површине (две веће, берлинска и московска, и једна мања, централна београдска четврт; све три излазе на обалу Дунава и имају сопствену луку); другу целину чини заједнички поливалентан објекат од две

ротонде (у мањој је палата помирења три народа а у већој су привредне, научне и технолошке активности које повезују Србе, Немце и Русе). Уз ротонде су, у два крила, садржаји за спортске и забавне активности и један аутлет центар са српским, немачким и руским брендovima. Берлински квартал је конци-

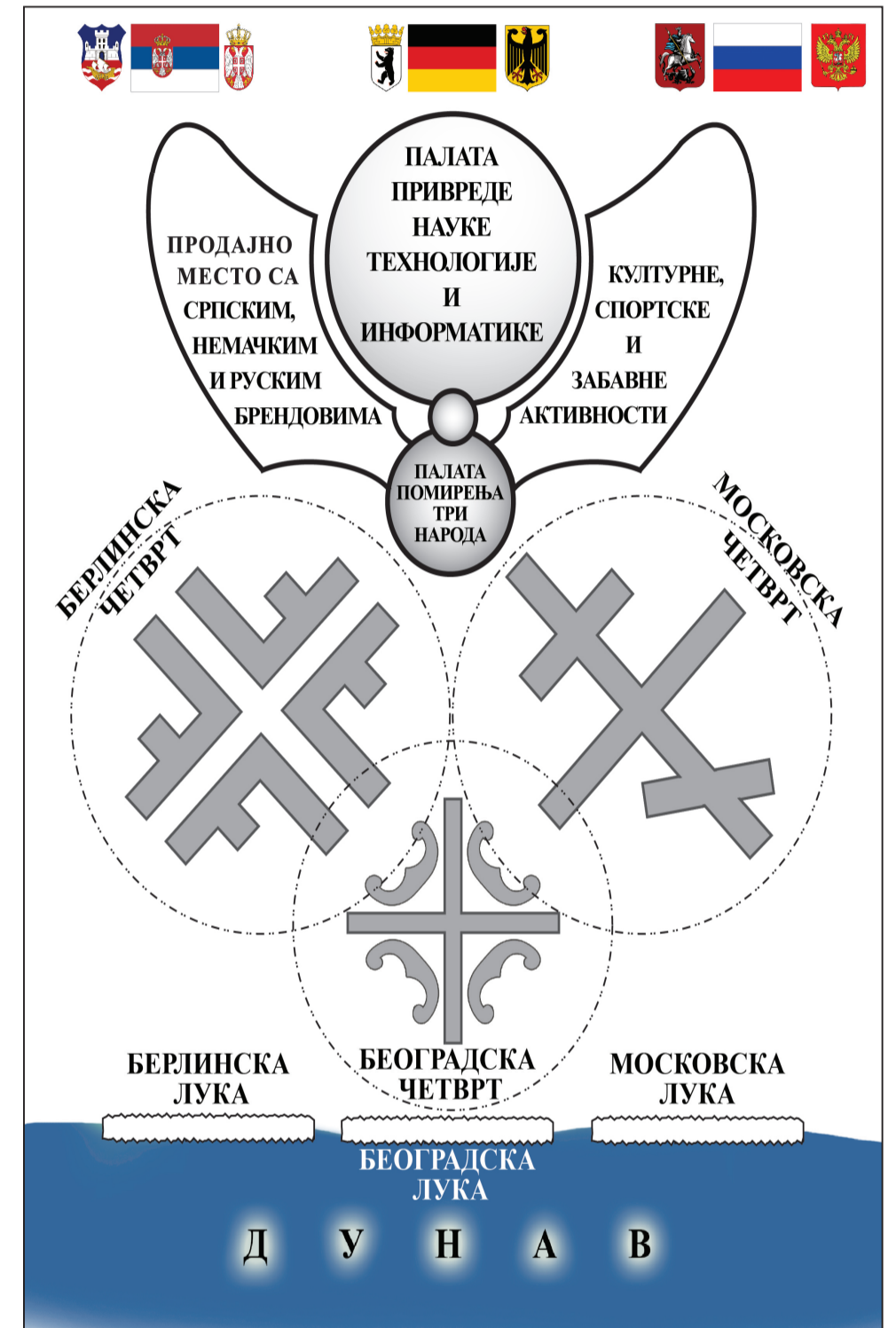
пиран симболички у форми немачког гимнастичког крста (4 латинична слова F), београдски квартал у форми равнокраког православног крста (са 4 оцила) а московски квартал у форми руског крста (који је троструки, са две хоризонталне пречке од којих је доња икошена).
Сл. К.

Мисија овог града је превасходно антиратна, јер овај миротворни германско-словенски тј. руско-српско-немачки град треба да постане заветни град и несаломиви печат пријатељства и сарадње између три народа који су највише крварили у међусобним залудним сукобима, нарочито у 20. веку. Овај

троједини град на српском Подунављу одмах по својој реализацији треба уврстити у светску миротворну културну баштину. „БЕО–БЕР–МОС ГРАД“, на трагу винчанске ненасилне цивилизације мира и комуникације, постаје мирољубиво место слободне воље за самоспознају Руса, Срба и Немаца

као оних који гарантују да међу њима без обзира на све разлике неће више бити сукоба и ратова. Такође постаје и место за ослобађање креативности германског и словенског духа и за образовање нове свеевропске свечовечности а не механички аутоматизованих личности.

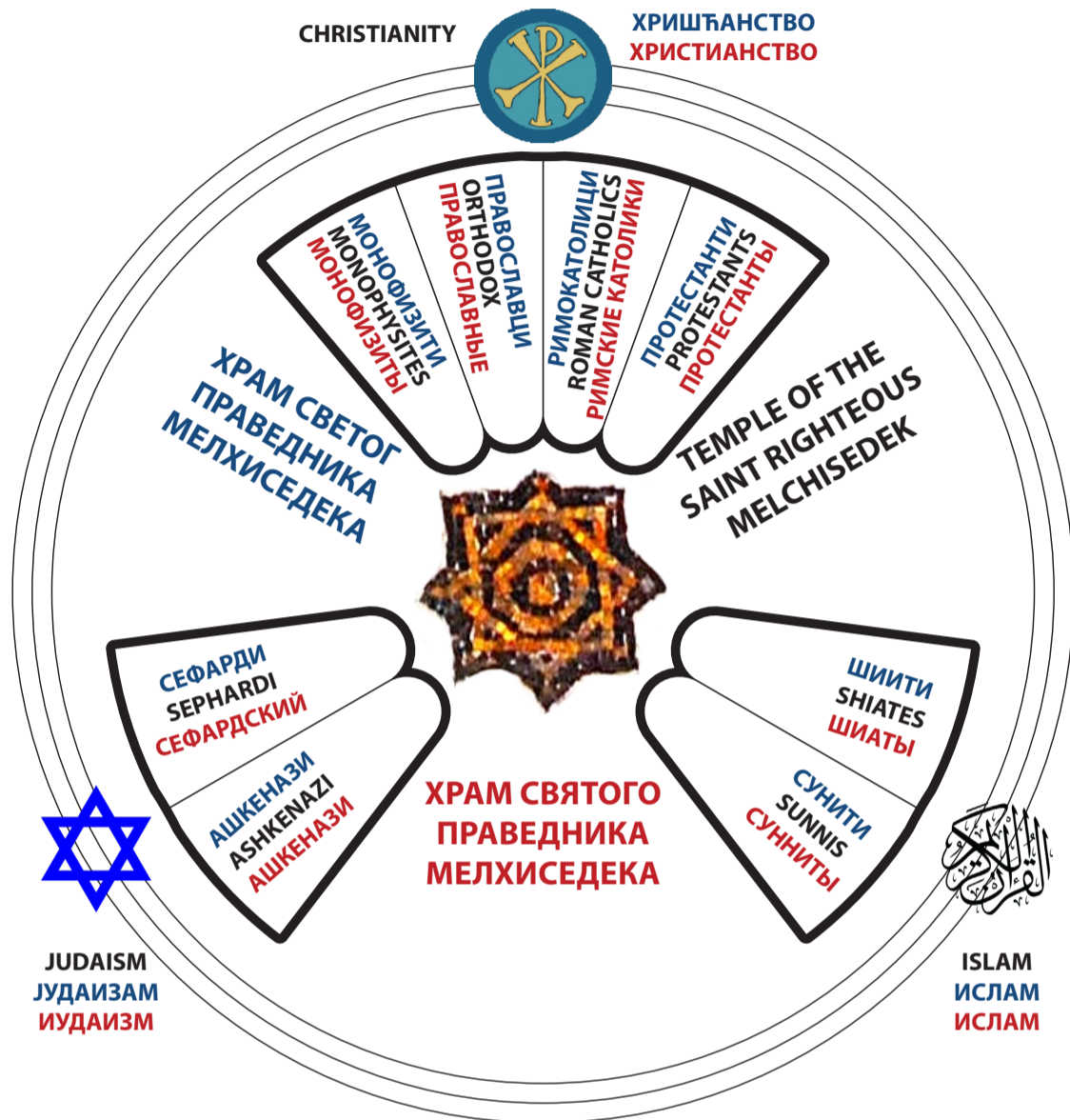
The mission of this city is primarily anti-war, because this peace-making German-Slavic, i.e. Russian-Serbian-German city should become a covenant city and an unbreakable seal of friendship and cooperation between the three peoples who bled the most in mutual futile conflicts, especially in the 20th century. This triune city on the Serbian Danube should be included in the world peace-making cultural heritage immediately after its realization. "BEO-BER-MOS CITY", following in the footsteps of the Vinča non-violent civilization of peace and communication, becomes a peaceful place of free will for the self-knowledge of Russians, Serbs and Germans as those who guarantee that among them, regardless of all differences, there will be no more conflicts and wars. It also becomes a place for the liberation of the creativity of the German and Slavic spirit and for the education of a new pan-European universal humanity, not mechanically automated personalities.

МЕЛХИСЕДЕКОВ ХРАМ, ПОМИРИТЕЛЬ ТРИ МОНОТЕИСТИЧКЕ РЕЛИГИЈЕ

THE TEMPLE OF MELCHISEDEK, THE RECONCILER OF THE THREE MONOTHEISTIC RELIGIONS

ХРАМ МЕЛХИСЕДЕКА, ПРИМИРИВАЈУЩЕГО ТРИ МОНОТЕИСТИЧЕСКИЕ РЕЛИГИИ

Святой праведный Мелхиседек, царь Иерусалимский

Концептуални пројекат помирења три монотеистичке религије Јудаизма, Хришћанства и Ислама започет је 1990. године, као припрема за ходочашће на Блиски Исток, а промишљање и израда пројекта храма и центра за сусретање и помирење три монотеистичке религије у Светом граду Јерусалиму траје непрестано већ скоро три и по деценије и, уз помоћ Божију, треба да буду окончани у блиској будућ-

ности израдом 3Д модела тог миротворног „три у једном – три из једног“ светилишта. Само под благословом Мелхиседека, бескрвног свештеника једнога Бога Вишњег и цара правде, мира и Салима чији су небо и земља, може доћи до помирења три монотеистичке религије јудаизма, хришћанства и ислама, прво у граду Јерусалиму (Салиму, Урусалиму, Салему, Рашуламу, Хиеросалему, Јевусу, Јевису, Ел

Куардсу,...) а онда и у читавом свету. Изградња Храма Светог Праведника Мелхиседека који око себе мири три монотеистичке религије обезбеђује праведан мир у Јерусалиму, Израелу, Палестини и Блиском Истоку и аутоматски постаје “катехон”, “онај који задржава”, односно “препрека доласку сина погибли, антихриста” (Друга посланица светога Павла солунјанина 2,6-7).

The conceptual project for the reconciliation of the three monotheistic religions of Judaism, Christianity and Islam began in 1990, as a preparation for a pilgrimage to the Middle East, and the consideration and development of the project for temples and a center for the encounter and reconciliation of the three monotheistic religions in the Holy City of Jerusalem has been ongoing for almost three and a half decades and, with God's help, should be completed in the near future with the creation of a 3D model of this peace-making "three in one - three from one" sanctuary.

Only under the blessing of Melchizedek, the bloodless priest of the one God Most High and the king of justice, peace and Salem, whose heaven and earth are, can the reconciliation of the three monotheistic religions of Judaism, Christianity and Islam occur, first in the city of Jerusalem (Salem, Urusalim, Salem, Rashulam, Hierusalem, Jebus, Jevis, El Quards,...) and then in the entire world. The construction of the Temple of the Holy Righteous Melchizedek, which reconciles the three monotheistic religions around itself, ensures righteous peace in Jerusalem, Israel, Palestine and the Middle East and automatically becomes a “catechumen”, “one who holds back”, that is, an “obstacle to the coming of the son of perdition, the antichrist” (Second Epistle of Saint Paul to the Thessalonians 2:6-7).

Концептуални пројект примиренија три монотеистичких религија иудаизма, хришћанства и ислама почео је 1990. године као припрема за паломништво на Ближњи Исток, а размисање и израда пројекта храма и центра за сусретање и примиренија три монотеистичких религија у Светом граду Јерусалиму траје непрестано већ скоро три и по деценије и, уз помоћ Божију, треба да буду окончани у блиској будућности израдом 3Д модела тог миротворног „три у једном – три из једног“ светилишта. Само под благословом Мелхиседека, бескрвног свештеника једнога Бога Вишњег и цара правде, мира и Салима, може доћи до помирења три монотеистичке религије јудаизма, хришћанства и ислама, прво у граду Јерусалиму (Салиму, Урусалиму, Салему, Рашуламу, Хиеросалему, Јевусу, Јевису, Ел Куардсу,...) а онда и у читавом свету. Изградња Храма Светог Праведника Мелхиседека који око себе мири три монотеистичке религије обезбеђује праведан мир у Јерусалиму, Израелу, Палестини и Блиском Истоку и аутоматски постаје “катехон”, “онај који задржава”, односно “препрека доласку сина погибли, антихриста” (Друга посланица светога Павла солунјанина 2,6-7).

ЈАПАНСКИ ГРАД НА СРПСКОМ ПОДУНАВЉУ – NIPPON DANUBE CITY (2011.)

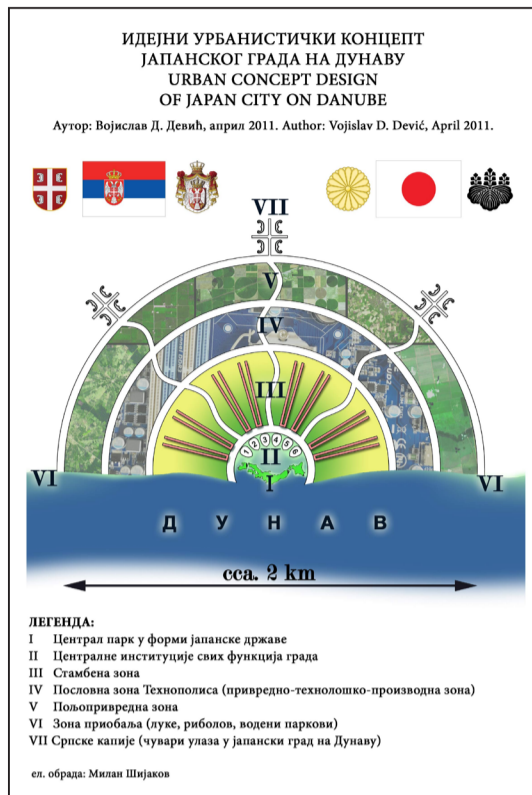
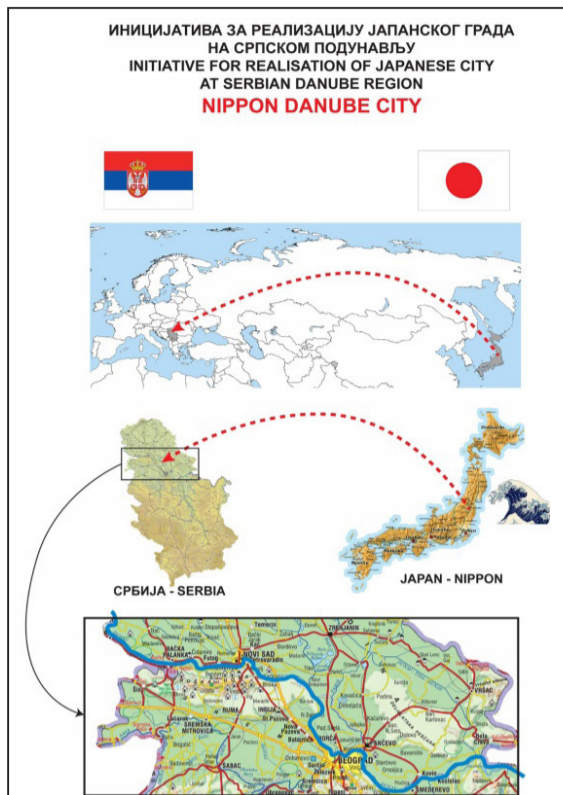
©copyright, сва права задржава аутор Војислав Д. Девић

JAPANESE CITY ON THE SERBIAN DANUBE – NIPPON DANUBE CITY (2011)

©copyright, all rights reserved by the author Vojislav D. Dević

ЯПОНСКИЙ ГОРОД НА СЕРБСКОМ ДУНАЕ – NIPPON DUNUBE CITY (2011)

©авторское право, все права защищены автором Воиславом Д. Девицем

У мартовским искушењима и катастрофама (цунами, земљотрес и хаварије нуклеарних централа) које су 2011. године задесиле пријатељски Јапан држава Србија може и треба да понуди јапанској влади могућност изградње једног јапанског града на Дунаву.

Српски народ у стању је да разуме патњу свих народа а поготову јапанског, почев од бомбардовања Хирошимае и Нагасакија па до овогодишњег цунамија и земљотреса и може у своме саосећању и солидарности да буде гостопримљиви домаћин и да помогне да се у Србији изабере место и подигне један нови град, ЈАПАН ПОЛИС. Зашто ЈАПАН ПОЛИС треба градити на Дунаву? Зато јер су Јапанци везани за воду и за сунце. Српско Подунавље има велики број сунчаних дана у току године а Дунав је највећа и главна река Европе и Србије.

Дунавски ЈАПАН ПОЛИС треба планирати за живот и рад 20 до 30.000 Јапанаца и Јапанки, тј. за 5 до 7.000 породица које би желеле да се населе у Србију. Зашто Србија може бити и јесте интересантна и пожељна земља за живот не само Јапанаца већ и других, пријатељски наклоњених Србији, народа чије су државе биле, јесу и биће угрожене природним катастрофама и климатским променама? Зато, јер се у последњих више деценија показало да је Србија једна од ретких европских земаља која је најмање од свих била погођена природним катастрофама и климатским променама. Геоклиматски гледано, Србија је рајска земља која у скорој будућности може постати обећана земља, земља спаса, српска арка за грађане и привреднике из пријатељски настројених нација које су у невољи.

Јапанци, као творитељи савремене светске информатичко-технолошко-роботичке цивилизације могу подстаћи и унапредити научни, технички, информатички и привредни развој Србије. Такође могу својом посвећеношћу, савесношћу и преданошћу послу и породици представљати позитивне примере и узоре грађанима, породицама и привредницима Србије. Гледајући свеобухватно и објективно на ову иницијативу сматрамо да реализација ЈАПАН ПОЛИСА на средњем Подунављу може бити и етички и економски и локално и глобално целисходна и корисна инвестиција како за Јапан тако и за Србију. Сходно томе, неопходно је да што пре приступимо оснивању Градитељског српско-јапанског конзорцијума за реализацију ЈАПАН ПОЛИСА на Дунаву!

In the March trials and disasters (tsunami, earthquake and nuclear power plant accidents) that befell friendly Japan in 2011, the state of Serbia can and should offer the Japanese government the opportunity to build a Japanese city on the Danube.

The Serbian people are able to understand the suffering of all peoples, especially the Japanese, starting from the bombing of Hiroshima and Nagasaki to this year's tsunami and earthquake, and can, in their compassion and solidarity, be a hospitable host and help to choose a place in Serbia and build a new city, JAPAN POLIS. Why should JAPAN POLIS be built on the Danube? Because the Japanese are tied to water and the sun. The Serbian Danube region has a large number of sunny days during the year, and the Danube is the largest and main river in Europe and Serbia.

The Danube JAPAN POLIS should be planned for the life and work of 20 to 30,000 Japanese men and women, i.e. for 5 to 7,000 families who would like to settle in Serbia. Why can Serbia be and is an interesting and desirable country for living not only for the Japanese but also for other, friendly towards Serbia, peoples whose states were, are and will be threatened by natural disasters and climate change? Because in the last several decades it has been shown that Serbia is one of the rare European countries that has been least affected by natural disasters and climate change. Geoclimatically speaking, Serbia is a paradise country that in the near future may become the promised land, the land of salvation, the Serbian ark for citizens and businessmen from friendly nations that are in trouble.

The Japanese, as the creators of the modern world's information-technology-robotic civilization, can encourage and advance the scientific, technical, information and economic development of Serbia. They can also, with their dedication, conscientiousness and devotion to work and family, represent positive examples and role models for the citizens, families and businessmen of Serbia. Looking comprehensively and objectively at this initiative, we believe that the implementation of JAPAN POLIS in the middle Danube region can be an ethically and economically, locally and globally expedient and useful investment for both Japan and Serbia. Consequently, it is necessary to start establishing the Serbian-Japanese Construction Consortium for the implementation of JAPAN POLIS on the Danube as soon as possible!

В мартовских испытаниях и катастрофах (цунами, землетрясение и аварии на АЭС), которые выпали на долю дружественной Японии в 2011 году, государство Сербия может и должно предложить японскому правительству возможность построить японский город на Дунае.

Сербский народ способен понять страдания всех народов, особенно японцев, начиная с бомбардировки Хиросимы и Нагасаки до цунами и землетрясения этого года, и может, в своем сострадании и солидарности, быть гостеприимным хозяином и помочь выбрать место в Сербии и построить новый город, ЯПОНСКИЙ ПОЛИС. Почему ЯПОНСКИЙ ПОЛИС должен быть построен на Дунае? Потому что японцы связаны с водой и солнцем. Сербский придунайский регион имеет большое количество солнечных дней в году, а Дунай является крупнейшей и главной рекой в Европе и Сербии.

Дунайский ЯПОНСКИЙ ПОЛИС должен быть спланирован для жизни и работы от 20 до 30 000 японских мужчин и женщин, т. е. от 5 до 7 000 семей, которые хотели бы поселиться в Сербии. Почему Сербия может быть и является интересной и желанной страной для проживания не только для японцев, но и для других, дружественных Сербии, народов, чьи государства подвергались, подвергаются и будут подвергаться угрозам стихийных бедствий и изменения климата? Потому что за последние несколько десятилетий было показано, что Сербия является одной из редких европейских стран, которая меньше всего пострадала от стихийных бедствий и изменения климата. С точки зрения геоклимата Сербия является райской страной, которая в ближайшем будущем может стать землей обетованной, землей спасения, сербским ковчегом для граждан и бизнесменов из дружественных стран, которые находятся в беде. Японцы, как создатели современной мировой информационно-технологически-робототехнической цивилизации, могут поощрять и продвигать научное, техническое, информационное и экономическое развитие Сербии. Они также могут, своей самоотверженностью, добросовестностью и преданностью работе и семье, представлять положительные примеры и образцы для подражания для граждан, семей и бизнесменов Сербии. Рассматривая эту инициативу всесторонне и объективно, мы считаем, что реализация ЯПОНСКИЙ ПОЛИС в регионе Среднего Дуная может быть этически и экономически, локально и глобально целесообразной и полезной инвестицией как для Японии, так и для Сербии. Следовательно, необходимо как можно скорее начать создание Сербско-японского строительного консорциума для реализации ЯПОНСКИЙ ПОЛИС на Дунае!

БИОГРАФИЈА АУТОРА ВОЈИСЛАВА Д. ДЕВИЋА

Рођен је 1952. године у Новом Саду. Дипломирао на урбанистичком смеру Архитектонског факултета у Београду 1977. Специјализирао урбанизам на Универзитету ПАРИЗ VIII у Сен-Денију 1982/3. године. Изабран у звање професора и академика на Међународној словенској академији наука, образовања и уметности у Москви 1995. Од 2005. у звању саветника Географског института САНУ „Јован Цвијић” у Београду. Од 2008. директор је СТРАТЕГ ПРОЈЕКТА НОВИ САД. Од 2011. управитељ је ФОНДАЦИЈЕ „МАТИЦА МИРА“ НОВИ САД.

Истраживач, теоретичар и практичар просторног планирања, урбанизма, архитектуре, заштите градоградитељског наслеђа, екологије, футурологије, картографије и миротворних пројеката. Учесник на преко тридесетак стручних и научних симпозијума српског, југословенског, европског и светског нивоа са својим ауторским рефератима. Сарадник и аутор неколико десетина урбанистичких планова и пројеката. Аутор већег броја чланака објављених у стручној и дневној штампи.

Аутор је 16 самосталних изложби од којих су најважније: Видео филм „Ценпантранс” у ВИП салону

павильона Србије на Светској изложби ЕКСПО 2010 у Шангају, Кина (2010) и „Антиапокалиптични пројекти – made in Serbia” у Кући Ђуре Јакшића у Београду (2015).

Аутор је 12 књига од којих су најважније: „Пројекти толеранције-мондијализам, екуменизам и православље”, 1996 (тројезична) за коју је добио патријарашки благослов за даљи рад на миротворним пројектима од Његове Светости Патријарха српског Господина Павла и „Геополитичким путем Светосавља, идејни пројекти ненасилног преображења Балкана, Европе и света”.

Аутор је 47 двојезичне српско-енглеске Инфо карте (2002–2024) од којих су најважније: Инфо карта добара Новог Сада, Београда, АП Војводине и Републике Србије и Културно-историјска инфо карта егејске мушке Свете Горе Атос, и Инфо карта добара Херцег Новог Сада

Аутор је 12 миротворних пројеката од којих су најважнији: СРБАЛБАНОПОЛИС-АЛБАНСРБОПОЛИС, град помирења Срба и Албанаца у 21. веку (за који је добио патријарашки благослов за даљи рад на развоју овог миротворног пројекта од Њего-

ве Светости Патријарха српског Господина Иринеја), МИРОВНА ДОКТРИНА СРБИЈЕ (коју је председник Војислав Коштуница преобразио у Војну неутралност Србије), СРБ-БОШ-ХРТ ПАЛАТА ПОМИРЕЊА православних Срба, исламских Бошњака и римокатоличких Хрвата у Сарајеву и ЦЕНПАНТРАНС – ЦЕНТАР ЗА ПАНХАРМОНИЧНО ПРЕОБРАЖЕЊЕ ЧОВЕКА И СВЕТА (највећи пројекат који је Србија излагала на Светској изложби ЕКСПО 2010 у Шангају а видело га је преко 3,5 милиона посетилаца).

Војислав Девић, академик МСА
саветник Географског института САНУ „Јован Цвијић”
директор Стратег пројекта доо Нови Сад,
управитељ Фондације „Матица мира” Нови Сад
Милоша Бајића 7, 21000 Нови Сад, Република Србија
+381.64.2213.256, +381.21.525.303
atelje_devic@yahoo.com
www.idobravoroj.com
www.hram-svehriscanskog-pomirenja.com
sr.wikipedia.org/sr-el/Војислав_Д._Девић

BIOGRAPHY OF THE AUTHOR VOJISLAV D. DEVIC

Born in 1952 in Novi Sad. Graduated from the Faculty of Architecture in Belgrade, Department of Urban Planning in 1977. Specialized in Urban Planning at the University of PARIS VIII in Saint-Denis in 1982/3. Elected to the title of Professor and Academician at the International Slavic Academy of Sciences, Education and Arts in Moscow in 1995. Since 2005, he has been an advisor at the Geographical Institute of the Serbian Academy of Sciences and Arts "Jovan Cvijic" in Belgrade. Since 2008, he has been the director of the NOVI SAD PROJECT STRATEGIST. Since 2011, he has been the manager of the NOVI SAD FOUNDATION "MATICA MIRA".

Researcher, theorist and practitioner of spatial planning, urbanism, architecture, protection of urban heritage, ecology, futurology, cartography and peace-making projects. Participant in over thirty professional and scientific symposia at the Serbian, Yugoslav, European and world levels with his own papers. Collaborator and author of several dozen urban plans and projects. Author of a large number of articles published in professional and daily press.

He is the author of 16 solo exhibitions, the most important of which are: Video film "Cenpantrans" in the

VIP salon of the Serbian pavilion at the World Exhibition EXPO 2010 in Shanghai, China (2010) and "Anti-apocalyptic projects - made in Serbia" in the House of Đuro Jakšić in Belgrade (2015).

He is the author of 12 books, the most important of which are: "Projects of Tolerance - Globalism, Ecumenism and Orthodoxy", 1996 (trilingual), for which he received a patriarchal blessing for further work on peace-making projects from His Holiness the Patriarch of Serbia, His Holiness Pavle, and "The Geopolitical Path of Saint Saul, Conceptual Projects for the Non-Violent Transformation of the Balkans, Europe and the World".

He is the author of 47 bilingual Serbian-English Info Maps (2002–2024), the most important of which are: Info Map of the Properties of Novi Sad, Belgrade, AP Vojvodina and the Republic of Serbia and Cultural-Historical Info Map of the Aegean Male of Mount Athos, and Info Map of the Properties of Herceg Novi Sad. He is the author of 12 peace-making projects, the most important of which are: SERBALBANOPOLIS-ALBANSRBOPOLIS, the city of reconciliation between Serbs and Albanians in the 21st century (for which he received the patriarchal blessing for further work on the development of

this peace-making project from His Holiness the Patriarch of Serbia, His Holiness Irinej), THE PEACE DOCTRINE OF SERBIA (which President Vojislav Koštunica transformed into the Military Neutrality of Serbia), SRB-BOŠ-HRT PALACE OF RECONCILIATION of Orthodox Serbs, Islamic Bosniaks and Roman Catholic Croats in Sarajevo and CENPANTRANS – CENTER FOR THE PANHARMONIOUS TRANSFIGURATION OF MAN AND THE WORLD (the largest project that Serbia exhibited at the World Exhibition EXPO 2010 in Shanghai and was seen by over 3.5 million visitors).

Vojislav Dević, Academician of the MSA
Advisor of the Geographical Institute of the Serbian Academy of Sciences and Arts "Jovan Cvijic"
Director of the Strateg projekt LLC Novi Sad,
Manager of the "Matica Mira" Foundation Novi Sad
Miloša Bajića 7, 21000 Novi Sad, Republic of Serbia
+381.64.2213.256, +381.21.525.303
atelje_devic@yahoo.com
www.idobravoroj.com
www.hram-svehriscanskog-pomirenja.com
sr.wikipedia.org/sr-el/Војислав_Д._Девић

БИОГРАФИЈА АВТОРА ВОИСЛАВА Д. ДЕВИЧА

Он родио се 1952. године у Новом Саду. У 1977. годину завршио је факултет архитектуре у Београду, одељење градостројитељства. У 1982/3. годинама пролазио специјализацију по градостројитељству у Универзитету Париз VIII у Сен-Дени. Године 1995. изабран је за професора и академика Међународне славјанске академије наука, образовања и уметности у Москви. Од 2005. године је научни сарадник Географског института Српске академије наука и уметности „Јован Цвијић” у Београду. Од 2008. године је директор ПРОЈЕКТА СТРАТЕГИСТ. Од 2011. године је директор ФОНДА «МАТИЦА МИРА», НОВИ САД.

Истраживач, теоретик и практичар у области просторног планирања, урбанизма, архитектуре, заштите градоградитељског наслеђа, екологије, футурологије, картографије и миротворних пројеката. Учесник на преко тридесетак стручних и научних симпозијума на српском, југословенском, европском и светском нивоу са својим ауторским рефератима. Сарадник и аутор неколико десетина урбанистичких планова и пројеката. Аутор већег броја чланака објављених у стручној и дневној штампи.

Аутор је 16 самосталних изложби, од којих су најважније: видео филм «Cenpantrans»

у ВИП-залу српског павильона на Всемирној изложби ЕКСПО 2010 у Шанхају, Кина (2010) и «Антиапокалиптичке пројекте - направљено у Србији» у кући Ђуре Јакшића у Београду (2015).

Он је аутор 12 књига, од којих су најважније: «Пројекти толерантности – глобализам, екуменизам и православље», 1996 (на три језика), за коју је добио патријарашки благослов за даљу рад на миротворним пројектима од Његовог Светейштва Патријарха Српског Његовог Светейштва Павла, и «Геополитички пут светог Савла. Концептуални пројекти ненасилног преображења Балкана, Европе и света».

Он је аутор 47 двојезичних српско-англијских информационих карта (2002–2024), од којих су најважније: Информациона карта добара Новог Сада, Београда, АП Војводине и Републике Србије, а такође Културно-историјска информационо-географска карта Егејског полуострва и Информациона карта добара Новог Сада

Он је аутор 12 миротворних пројеката, од којих су најважнији: СРБАЛБАНОПОЛИС-АЛБАНСРБОПОЛИС, град помирења Срба и Албанца у 21. веку (за који је добио патријарашки благослов за даљу рад на развоју овог миротворног пројекта од Њего-

војну неутралност Србије), ДОКТРИНА МИРА СРБИЈЕ (коју је председник Војислав Коштуница преобразио у Војну неутралност Србије), СРБ-БОШ-ХРТ ПАЛАТА ПОМИРЕЊА православних Срба, исламских Бошњака и римокатоличких Хрвата у Сарајеву и ЦЕНТРАЛНА ПАНХАРМОНИЧНОГ ПРЕОБРАЗОВАЊА ЧОВЕКА И МИРА СЕРБИЈЕ (највећи пројекат који је Србија представила на Всемирној изложби ЕКСПО-2010 у Шанхају, а који је посетило више од 3,5 милиона посетилаца).

Војислав Девић, академик МСА
Советник Географског института Српске академије наука и уметности „Јован Цвијић”
директор ООО «Стратег пројект Нови Сад»,
Управљачи Фондом «Матица Мирана» Нови Сад
Милоша Бајића 7, 21000 Нови Сад, Република Србија
+381.64.2213.256, +381.21.525.303
atelje_devic@yahoo.com
www.idobravoroj.com
www.hram-svehriscanskog-pomirenja.com
sr.wikipedia.org/sr-el/Војислав_Д._Девић

SERBIAN PATRIARCH

Mr.
VOJISLAV DEVIC,
Šumadijska 3, 21000 NOVI SAD
August 16, 1996. Belgrade

DEAR MR. DEVIC,

With warm gratitude we acknowledge receipt of the book: "TOLERANCE PROJECTS - Globalism, Ecumenism and Orthodoxy", which you have sent us with a dedication as a gift.

Wishing you further success in your work, and every good thing from God, we send you our paternal greetings and patriarchal blessing

SERBIAN PATRIARCH
Pavle

ПАТРИЈАРХ СРПСКИ

Господин
ВОЈИСЛАВ ДЕВИЋ,
Шумадијска 3,
21000 Н О В И С А Д

16. август 1996.г.
Београд

ПОШТОВАНИ ГОСПОДИНЕ ДЕВИЋУ,

Са тошлом благодарношћу потврђујемо пријем књиге: "ПРОЈЕКТИ ТОЛЕРАНЦИЈЕ - Мондијализам, екуменизам и правослађе", коју сте нам са поштом послали на дар.

Желећи Вам даљи успех у раду, и свако добро од Бога, очински Вас поздрављамо и шаљемо патријарашки благослов

ПАТРИЈАРХ СРПСКИ

+Pavle

ПАТРИАРХ СЕРБСКИЙ

Сэр
ВОИСЛАВ ДЕВИЧ,
Шумадийская 3, 21000 НОВИ-САД
16 августа 1996 г. Белград.

УВАЖАЕМЫЙ Г-Н. ДЕВИЧ,

С искренней благодарностью подтверждаем получение книги: «ПРОЕКТЫ ТОЛЕРАНТНОСТЬ - Глобализм, Экуменизм и Православие», которая Вы прислали нам подарок с преданностью. Желая Вам дальнейших успехов в Вашей работе и всяческих благ от Бога, мы передаем Вам наши отеческие приветствия и наше патриаршее благословение.

СЕРБСКИЙ ПАТРИАРХ
Павле

